

Płaczę pospólstwo, szlachta woła: biada!

Już po nas! — mówi sąsiad do sąsiada

Słońce swobody zaćmiło się czarno,

Że ginie marno.

Тут только другой способ строфического построения, но основные приемы те же.

Цитированный выше «Pacierz na stronę króla Stanisława» своим внешним обликом подходит к тому типу политических произведений, который позднее получил некоторое распространение и в России. Его характеризует, однако, неизвестная русским произведениям острота выражаемой политической мысли, так что с этой точки зрения он служит естественным переходом от выступлений рокошан к лирике барских конфедератов. Считаю необходимым поэтому привести целиком указанное стихотворение по цитированной уже выше киевской рукописи:

Ozdobo cney korony, krolu z nieba dany,
Stanisławie Leszczyński, nam synom kochany

O y c z e.

Czartowska cię carowa w swych chciała mieć rękę,
Bog sprawił, żeś iest ieszcze z miłości i wdzięku

N a s z.

Ten pysznych z tronu strąci, zdarzy godność tobie,
Pokornych tym sposobem sług wywyższy sobie,

K t ó r y ś i e s t.

Iak to szczęście z nieszczęściem twych to cnót iest proba,
Gdy przyznaiesz, że tak iest, Bogu się podoba

W n i e b i e.

Bierzmy przykład w frasunkach bo gdy zleprzykrzemy
Na Boga narzekając, tobie zaś życzemy...

Ś w i e ć s i ę.

W herbowney głowie twoiey Leszczyńskich słynące
Niech będzie przy koronie polskiej iaśniejące

I m i ę t w o i e.